

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudců JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: **Česká republika - Ministerstvo pro místní rozvoj**,
sídlem Praha, Staroměstské náměstí 6
zastoupený advokátem doc. JUDr. Janem Brodcem, LL.M., Ph.D.
sídlem Rubešova 162/8, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Ministerstvo financí**
sídlem Letenská 525/15, 118 10 Praha

za účasti osoby
zúčastněné na řízení: **Malá Hluboká a. s.**, IČO: 27728803
sídlem Bašty 416/8, 602 00 Brno
zastoupená advokátem JUDr. Zdeňkem Navrátilem
sídlem v Bašty 416/8, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. září 2020, č. j. MF-13276/2017/1203-22

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

1. Žalobce (původně Regionální rada regionu soudržnosti Jihozápad) se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí Ministerstva financí (dále jen „žalovaný“) ze dne 14. září 2020,

č. j. MF-13276/2017/1203-22 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), jímž bylo rozhodnuto o sporu z veřejnoprávní Smlouvy o podmínkách poskytnutí dotace z Regionálního operačního programu NUTS II Jihozápad uzavřené dne 30. 4. 2012 mezi právním předchůdcem žalobce coby poskytovatelem dotace a právním předchůdcem společnosti Malá Hluboká a. s. (dále jen „*příjemce*“ nebo „*osoba zúčastněná na řízení*“) coby příjemce dotace (dále jen „*smlouva*“). Žalovaný rozhodl o návrhu příjemce na zaplacení částky xxxx Kč tak, že žalobci uložil povinnost zaplatit příjemci částku xxxxx Kč ve třicetidenní lhůtě od nabytí právní moci rozhodnutí spolu s náhradou nákladů řízení. Dnem 31. 12. 2021 došlo zákonem č. 251/2021 Sb. (novela zákona č. 248/2000 Sb.) ke zrušení Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad, jejímž právním nástupcem je Česká republika a jejímž jménem jedná Ministerstvo pro místní rozvoj. Soud tak v dalším řízení jedná s tímto novým žalobcem; pokud v tomto textu je užito vymezení žalobce, má se na mysli původní žalobce, pokud to není na úkor srozumitelnosti textu.

2. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného v celém rozsahu a domáhal se jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě uplatnil tyto žalobní body, jimiž je soud vázán. Žalobce v první řadě namítá, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí nedostatečně vypořádal s argumenty žalobce a ze zcela mylných důvodů označil jeho postupy za nepřezkoumatelné. Namítá, že podrobně popsal zjištění z proběhnuvší fyzické kontroly místa realizace projektu, který byl předmětem smlouvy, a to včetně fotodokumentace, a dále že dostatečným způsobem vyznačil položky způsobilé k proplacení a položky chybějící. Má za to, že udělal maximum pro to, aby jeho závěry byly transparentní a přezkoumatelné. Dále nesouhlasí s názorem žalovaného, že nevyřídil námitky příjemce. Uvádí, že námitky příjemce vyřídil dne 20. 8. 2013 tzv. vypořádáním námitek. V odůvodnění vypořádání námitek shrnul důvody kontrolních zjištění a reagoval na skutečnosti namítané příjemcem. Zdůrazňuje, že poskytnutí dotace ze strany příjemce nelze nárokovat automaticky či bez dalšího a že žalobce je oprávněn vyplatit dotační prostředky pouze na způsobilé výdaje. Vzhledem k tomu, že dospěl k závěru o nezpůsobilosti některých výdajových položek, byl oprávněn ke krácení dotace. Rozhodnutí žalovaného považuje za nepřezkoumatelné, neboť žalovaný nezohlednil jím přednesené argumenty.
3. Žalobce dále žalovanému vytýká, že nepřihlédl k důkazům navrženým žalobcem (k Internímu sdělení o monitorovací návštěvě dne 20. 9. 2013 a Internímu sdělení o monitorovací návštěvě dne 12. 11. 2013) s odůvodněním, že byly pořízeny v rozporu se zákonem č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole) a se zákonem č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád). Domnívá se, že tato skutečnost nemůže mít žádného vlivu na použitelnost těchto důkazů a na povinnost správního orgánu tyto důkazy provést v souladu s § 51 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“).
4. Konečně žalobce brojí proti tomu, že žalovaný napadené rozhodnutí založil na neunesení důkazního břemene žalobcem. Žalobce se domnívá, že povinností příjemce bylo prokázat, že splnil veškeré podmínky pro proplacení dotace a že všechny požadované výdaje jsou způsobilé. Zároveň má za to, že žalobce nebyl povinen prokazovat nezpůsobilost požadovaných výdajů pro proplacení dotace.

5. Žalovaný ve vyjádření odkazuje na napadené rozhodnutí, ze kterého podle něj vyplývá, že se s argumenty žalobce plně vypořádal a že se v průběhu dokazování nedopustil žádných pochybení. K prvnímu žalobnímu bodu, podle něž se žalovaný v napadeném rozhodnutí nedostatečně vypořádal s argumenty žalobce, uvádí, že uvedený žalobní bod je neúplný, neboť žalobce neuvedl, kdy a jakým způsobem se měl žalovaný opomenout vypořádat s námitkami žalobce. Naopak má za to, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, proč přisvědčil argumentaci příjemce a z jakého důvodu považoval postup žalobce za nepřezkoumatelný. K námitce týkající se neprovedení žalobcem navrhovaným důkazů uvádí, že žalobce při kontrole postupoval v rozporu s kontrolním řádem, který měl jakožto orgán veřejné správy dodržovat, a proto žalovaný nemohl přihlížet k takto získaným důkazům. Co se týče námitky, podle níž žalovaný napadené rozhodnutí založil na neunesení důkazního břemene žalobcem, uvedl žalovaný, že ji považuje za nedůvodnou. Má za to, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, že v rámci správního řízení příjemce prokázal dodání předmětných položek, zásah vyšší moci i naplnění cíle dotace. Formulaci použitou v napadeném rozhodnutí považuje za nešťastnou, nicméně tato nijak neodráží přenesení důkazního břemene v projednávané věci.
6. Žalobce v replice nesouhlasí s názorem žalovaného, že v žalobě neuvedl, kdy a jakým způsobem se měl žalovaný opomenout vypořádat s námitkami žalobce. Podle žalobce z žaloby jasně vyplývá, že žalovaný bez řádného odůvodnění označil zjištění provedená žalobcem ve vztahu k příjemci za nepřezkoumatelná, přestože žalobce podrobně popsal proběhnuvší fyzickou kontrolu místa realizace projektu a zároveň podrobně vyznačil položky způsobilé k proplacení a položky chybějící. Žalobce dále odmítá názor žalovaného, že důkazy získané při návštěvě místa realizace projektu byly získané v rozporu se zákonem. Má za to, že z interních sdělení vyplývá nejen popis průběhu samotných monitorovacích návštěv a jednotlivá zjištění, ale především souhlas s tímto postupem ze strany všech zúčastněných osob. K námitce týkající se neunesení důkazního břemene, uvádí, že formulace použitá v napadeném rozhodnutí není nešťastně použita, jak uvádí žalovaný, ale že zcela odráží obsah napadeného rozhodnutí. Zdůrazňuje, že sporné správní řízení je obdobou civilního soudního řízení a navrhovatel (tj. příjemce) musí v rovině tvrzení a důkazní prokázat svůj nárok.
7. Osoba zúčastněná na řízení s podanou žalobou nesouhlasí, neboť má za to, že splnila všechny podmínky pro vyplacení dotace, což se rovněž podává i z napadeného rozhodnutí. Podle osoby zúčastněné na řízení se žalobce pouze snaží vyhnout se svým povinnostem, k jejichž plnění byl zřízen. Upozorňuje, že žalobce svým přístupem způsobuje osobě zúčastněné na řízení dlouhodobě nemalé finanční potíže.
8. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správním orgánem z hlediska žalobních námitek, uplatněných v podané žalobě, podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 s. ř. s.); rozhodoval přitom ve věci bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť účastníci souhlasili s rozhodnutím věci bez jednání.
9. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti.

10. Předmětem smlouvy bylo poskytnutí finanční podpory na realizaci projektu „*Rekonstrukce oranžerie na wellness a pivní lázně (koupele)*“, který měl být uskutečněn ve čtyřech etapách. Dne 17. 6. 2013 byla žalobcem provedena kontrola projektu, o níž byl pořízen protokol dne 2. 7. 2013 (dále jen „*protokol*“). Z protokolu se podává, že fyzická realizace projektu má být ukončena dne 30. 6. 2013, ale projekt je ve značné časové prodlevě a při jeho kontrole byly zjištěny nedostatky u faktury č. 2012104 týkající se první etapy, kdy v místě realizace projektu chyběla položka č. 220-12-Elektromontáže a položka č. 108-Bazénová technologie (dále též společně jako „*sporné položky*“). Příjemce dne 17. 6. 2013 požádal žalobce o posunutí předpokládaného data realizace projektu z 29. 7. 2013 na 30. 10. 2013 z důvodu zhoršení klimatických podmínek. Ze stavebního deníku plyne, že v důsledku silně nadprůměrných srážek v červnu 2013 byla stavba bývalé oranžerie několikrát zaplavena, že bazénové technologie byly realizovány a proběhly jejich zkoušky, ale následně musely být demontovány a odvezeny do skladu. Příjemce podal dne 31. 7. 2013 námitky proti protokolu, v nichž uvedl, že chybějící položka č. 220-12-Elektromontáže byla umístěna ve skladu dodavatelské firmy a nedopatřením nebyla přístupná a položka č. 108-Bazénová technologie byla v době kontroly provedena, resp. byla uskladněna a připravena k následné montáži. Dne 2. 9. 2013 bylo příjemci doručeno vypořádání námitek proti protokolu, v němž žalobce uvedl, že při kontrole nebyla prokázána existence fakturovaných položek a nebylo zmíněno, že chybějící položky jsou umístěny ve skladu dodavatelské firmy. Co se týče položky č. 108-Bazénová technologie, uvedl žalobce, že tato se nenacházela v místě realizace projektu a jde tudíž o nezpůsobilý výdaj. Dne 20. 9. 2013 a dne 12. 11. 2013 proběhly ze strany žalobce monitorovací návštěvy, o nichž byla pořízena „*Interní sdělení o monitorovací návštěvě dne 20. 9. 2013*“, resp. „*Interní sdělení o monitorovací návštěvě dne 12. 11. 2013*“, ze kterých se podává, že na místě realizace projektu se nenacházely všechny fakturované položky. Oznámením příjemci o krácení finančních prostředků dotace ze dne 16. 12. 2013 žalobce oznámil příjemci, že na základě protokolu byly u žádosti o proplacení výdajů první etapy označeny jako nezpůsobilé výdaje spojené se spornými položkami ve výši xxxx Kč (dále jen „*oznámení*“). Z kolaudačního souhlasu s užíváním stavby ze dne 31. 3. 2014 vyplývá, že projekt byl realizován a že veškeré položky rozpočtu byly na místě stavby. Návrhem na zahájení sporného řízení se příjemce domáhal zaplacení částky xxxxx Kč odpovídající fakturovaným sporným položkám, jež nebyly v době kontroly první etapy na místě realizace projektu a které byly z tohoto důvodu žalobcem považovány za nezpůsobilé.
11. Z napadeného rozhodnutí se podává, že v protokolu nejsou sporné položky řádně specifikovány, nejsou u nich vyčísleny výdaje s nimi spojené jako nezpůsobilé s tím, že žalobce nevypořádal námitky příjemce proti protokolu. Žalovaný žalobci dále vytknul, že v oznámení pouze odkázal na přílohu k protokolu, aniž by bylo zřejmé, které položky nebo jejich části byly označeny jako neuznatelné, v jaké výši byly s nimi související výdaje označeny jako nezpůsobilé a jakým způsobem byla stanovena výše korekce. Žalovaný dále uvedl, že žalobce nepostupoval při monitorovací návštěvě uskutečněné ve dnech 20. 9. 2013 a 12. 11. 2013 v souladu s kontrolním řádem, neboť kontrolní řád neupravuje pojmy „*monitorovací návštěva*“ a „*interní sdělení*“. Závěry z monitorovací návštěvy provedené ve dnech 20. 9. 2013 a 12. 11. 2013, jejíž průběh byl zaznamenán v interních sděleních, proto podle žalovaného neprokazují skutečnosti v nich uvedené a nejsou použitelnými důkazními prostředky. Podle napadeného rozhodnutí naopak příjemce prokázal, že první etapa projektu byla realizována řádně a ve stanoveném termínu. Zároveň měl žalovaný za

prokázané, že po realizaci první etapy projektu přišlo období nadprůměrných srážek, v jehož důsledku bylo místo realizace projektu zaplaveno a některé již realizované části projektu (včetně položky č. 108-Bazénová technologie) byly demontovány. Žalovaný proto uzavřel, že sporné položky mohly být uplatněny k proplacení z dotace, neboť jde o položky uznatelné a výdaje na jejich pořízení jsou výdaji způsobilými.

12. Podstatou sporu a předmětem žalobní argumentace je rozhodnutí žalobce o krácení dotace o částku xxxxx Kč. Jak vyplývá z podání účastníků řízení i ze soustředěného spisového materiálu, důvodem krácení dotace bylo zjištění z kontroly ze dne 17. 6. 2013, podle něhož příjemce dotace pochybil tím, že v místě realizace projektu chyběly sporné položky.
13. Žalobce argumentuje, že žalovaný se v žalobou napadeném rozhodnutí nedostatečně vypořádal s argumenty žalobce a jeho rozhodnutí je tudíž nepřezkoumatelné. Městský soud se proto nejprve zabýval namítanou nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí, resp. způsobem, jakým se žalovaný v napadeném rozhodnutí vypořádal s argumentací žalobce.
14. Judikatura Nejvyššího správního soudu zdůrazňuje, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74, publikovaný pod č. 1566/2008 ve Sbírce NSS). Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64). Přehlédnout pak nelze ani fakt, že správní orgány a soudy nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí; takový postup shledal ústavně konformním i Ústavní soud (srov. náleze ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, a rozsudek NSS ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014-43).
15. V otázce požadavků na kvalitu odůvodnění správního rozhodnutí lze poukázat například na rozsudek ze dne 16. 6. 2006, č. j. 4 As 58/2005-65, v němž Nejvyšší správní soud konstatoval, že z rozhodnutí správního orgánu musí být mimo jiné patrné, *„proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné, nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné, nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů“*. Jinými slovy z rozhodnutí správního orgánu musí plynout, jaký skutkový stav vzal správní orgán za rozhodný, jak uvažil o pro věc podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem rozhodné skutečnosti posoudil. Povinnost odůvodnit rozhodnutí však z druhé strany nemůže být chápána tak, že vyžaduje podrobnou odpověď na každý argument účastníků řízení (srov. obdobně například náleze Ústavního soudu ze dne 27. 3. 2012, sp. zn. IV. ÚS 3441/11).

16. Městský soud v Praze dospěl k závěru, že výše popsané předpoklady nepřezkoumatelnosti rozhodnutí nejsou v posuzované věci naplněny. Žalobou napadené rozhodnutí zcela jednoznačně konstatuje, že příjemce prokázal, že první etapa projektu byla realizována řádně a ve stanoveném termínu s tím, že po realizaci první etapy projektu přišlo období nadprůměrných srážek, v jehož důsledku bylo místo realizace projektu zaplaveno a některé již realizované položky byly demontovány. Žalovaný naopak neměl za prokázané tvrzení žalobce, že sporné položky nebyly dodány, a proto nemohly být uplatněny k proplacení z dotace s tím, že naopak dovodil, že jde o položky uznatelné a výdaje na jejich pořízení jsou výdaji způsobilými. Soud má rovněž za to, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí dostatečně vypořádal s argumentací žalobce. Z napadeného rozhodnutí se jasně podává, že žalovaný považoval protokol a oznámení za nepřezkoumatelné z důvodu nedostatečné specifikace sporných položek, výdajů s nimi spojených a způsobu stanovení výše korekce.
17. K otázce nezákonnosti žalobcem navržených důkazů (Interní sdělení o monitorovací návštěvě ze dnů 20. 9. 2013 a 12. 11. 2013), uvádí městský soud následující. Podle § 51 odst. 1 správního řádu platí, že k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek. Citované ustanovení tedy umožňuje, aby důkazním prostředkem bylo vše, co je vhodné ke zjištění stavu věci, a co není získáno nebo provedeno v rozporu s právními předpisy. V poměrech projednávané věci jde o posouzení zákonnosti důkazních prostředků získaných na základě kontrolního řádu. Podle kontrolního řádu je kontrola ukončena sepsáním protokolu o kontrolním zjištění, popřípadě rozhodnutím o námitkách proti tomuto protokolu (srov. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 27. 12. 2001, čj. 7 A 98/99-37). Možnost ukončit kontrolu vydáním interního sdělení o monitorovací návštěvě se z kontrolního řádu nepodává. Z tohoto hlediska lze tedy důkazy označené jako „*Interní sdělení o monitorovací návštěvě dne 20. 9. 2013*“ a „*Interní sdělení o monitorovací návštěvě dne 12. 11. 2013*“ považovat za získané v rozporu s kontrolním řádem.
18. Městský soud nicméně nesdílí přesvědčení žalovaného, že listiny získané v rozporu s kontrolním řádem jsou bez dalšího důkazy nezákonnými. Podstata nezákonných důkazů nespočívá v samotném zásahu do právem zaručených práv fyzických a právnických osob, ale v nedostatečném respektu státní moci k ústavně zaručenému právu obviněného (z trestného činu, přestupku či jiného správního deliktu) na obhajobu (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2017, č. j. 3 As 191/2016-55). Ne všechny obecné zákazy směřující vůči kontrolním orgánům při výkonu jejich pravomoci, a ne všechna překročení zákonných zákazů adresovaných obecně fyzickým a právnickým osobám, kterých se kontrolní orgány při kontrolní činnosti dopustí, představují jejich porušení a mají za následek nezákonnost provedené kontroly, potažmo nezákonnost důkazních prostředků při této kontrole získaných (srov. opět rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 191/2016-55).
19. Přestože podle Městského soudu listiny označené jako „*Interní sdělení o monitorovací návštěvě dne 20. 9. 2013*“ a „*Interní sdělení o monitorovací návštěvě dne 12. 11. 2013*“ nepředstavují nezákonně získané důkazy, neztotožňuje se městský soud s názorem žalobce, podle něž mělo neprovedení uvedených důkazů za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí. Žalobou napadené rozhodnutí je odůvodněno tím, že příjemce prokázal, že

první etapa projektu byla realizována řádně a ve stanoveném termínu s tím, že (až) po realizaci první etapy projektu (v červnu 2013) přišlo období nadprůměrných srážek, v jehož důsledku bylo místo realizace projektu zaplaveno a některé již realizované části (např. bazénové technologie, jejichž zkoušky již proběhly) byly demontovány. Výstup z interních sdělení ze dnů 20. 9. 2013 a 12. 11. 2013, z nichž se podává, že na místě realizace projektu nenacházely všechny fakturované položky, nemůže na uvedeném závěru (že v této době již byla první etapa projektu realizována) ničeho změnit.

20. K námitce, že žalovaný napadené rozhodnutí založil na neunesení důkazního břemene žalobcem, městský soud odkazuje na § 141 odst. 4 správního řádu, podle nějž: *„Ve sporném řízení vychází správní orgán z důkazů, které byly účastníky navrženy. Pokud navržené důkazy nepostačují ke zjištění stavu věci, může správní orgán provést i důkazy jiné. Neoznačí-li účastníci důkazy potřebné k prokázání svých tvrzení, vychází správní orgán při zjišťování stavu věci z důkazů, které byly provedeny. Správní orgán může též vzít za svá skutková zjištění shodná tvrzení účastníků.“* V tzv. sporném řízení správním se neuplatňuje v plném rozsahu zásada materiální pravdy a rovněž i povinnost správního orgánu zajišťovat podklady rozhodnutí je omezena. *„Důvodem pro takové omezení povinnosti správního orgánu zjišťovat podklady pro rozhodnutí vyplývá z charakteru sporného řízení, ve kterém správní orgán hraje do určité míry roli ‚soudu‘ stojícího nad stranami sporu a kde účelem rozhodnutí není přiznat některé ze stran nějaké nové právo či uložit jí nějakou novou povinnost, na rozdíl od správních řízení, jejichž výsledkem je vydání konstitutivního rozhodnutí, jímž se přiznává nějaké právo či ukládá nějaká povinnost,“* (srov. Vedral, J. Správní řád. Komentář. II. vydání. Bova Polygon: Praha, 2012. s. 1086 až 1087). V řízeních, v nichž mají účastníci povinnost obstarávat důkazní prostředky k tomu, aby dosáhli úspěchu ve věci (důkazní povinnost), doplňuje tuto povinnost přirozeně i břemeno důkazní, které zakládá *„[...] procesní odpovědnost účastníka za to, že soudu (příp. jinému orgánu veřejné moci, pozn. soudu) budou rozhodné skutečnosti, k nimž se důkazní břemeno vztahuje, prokázány,“* (srov. Winterová, A. a kol. Civilní právo procesní. 6. vydání. Praha: Linde, 2011. s. 251).
21. Soud shrnuje, že důkazní standard ve sporném řízení celkově odpovídá důkaznímu standardu v civilním řízení sporném. Oproti klasickému správnímu řízení, kde břemeno důkazní spočívá především na správním orgánu, se důkazní břemeno ve sporném řízení dělí mezi účastníky řízení, neboť § 141 odst. 4 správního řádu oslabuje ve vztahu ke správnímu orgánu zásadu vyšetřovací a zvyšuje odpovědnost účastníků řízení za výsledek sporu akcentováním zásady projednací. Jinými slovy, správní orgán ve sporném řízení není zpravidla povinen vyhledávat z vlastní iniciativy důkazní prostředky pro rozhodnutí předloženého sporu, ale vychází primárně z důkazních prostředků navržených účastníky řízení nebo z jejich shodných tvrzení. Míra unesení důkazního břemene tím kterým účastníkem řízení má přitom přímý vliv na jeho úspěch ve sporu (k tomu srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2018, č. j. 5 A 142/2013-68).
22. V nyní posuzované věci bylo povinností příjemce jako navrhovatele tvrdit a prokázat, že první etapa projektu byla realizována řádně a že sporné položky a výdaje na jejich pořízení jsou výdaji způsobilými. V případě, že by příjemce uvedené tvrdil a prokázal, bylo povinností žalobce tvrdit a prokázat, že první etapa projektu nebyla realizována řádně a že sporné položky a výdaje na jejich pořízení jsou výdaji nezpůsobilými. Jak již bylo uvedeno výše, napadené rozhodnutí je založeno na závěru, že příjemce tvrdil a prokázal, že první

etapa projektu byla realizována řádně a že sporné položky byly způsobilými k proplacení z dotace a že žalobci se naopak nepodařilo prokázat, že první etapa projektu nebyla realizována řádně a že sporné položky nejsou způsobilými k proplacení z dotace. Tento závěr je zcela v souladu s uvedenými pravidly pro dokazování ve sporném řízení správním.

23. V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou, a proto ji zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
24. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 19. května 2022

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu